

gere, påaastaaer jeg, at de unge Mænd, der uddanne sig til dette Kald, med hvert Aar, der gaaer, stadigt ville komme i en mere og mere mislig Stilling med Hensyn til deres Overbeviisning. Der er Noget, som flyver over hovedet paa det theologiske Facultet, og som gjør, at de stakkels Menneſter, som syſle med disse Ting, komme til at staae som Folt, der aldeles blive fremmede for deres egen Tid. Jeg har havt Leilighed til, at gjøre den Slags Betragtninger, fordi jeg, før jeg endte mit theologiske Studium, kom til den Overbeviisning, at jeg ikke kunde tage imod noget Embede i en Kirke som den, vi kalde den danske Folketirke; men jeg tænkte: Du kan gjerne gaae ind paa de samme Bilkær som de Andre. Jeg fortsatte derefter mine Studier, men Følgen deraf blev, at jeg, da jeg var kommen paa det Trin, at jeg skulde have aflagt Eiden, maatte, overensstemmende med mine fortsatte Studier, være kommen til den Overbeviisning, at jeg vilde have været det uhyffeligste Menneſte, hvis jeg havde været i et Embede, der skulde ernære mig i borgerlig Henseende; thi jeg kunde ikke vedblivende fastholde den rene og klare Overbeviisning, jeg havde dannet mig. Sagen er nemlig den, at et Menneſtes Liv er ikke afsluttet med det 20de eller 25de Aar; vi kunne ikke opstille en Bøm og sige, at man sværger til det og det, men der er en Udvikling i Livet, som man vanffæligt binder sig til paa dette Punkt. Derfor siger jeg, at saaledes som Sagen nu staaer, med denne Blanding af Kirkeligt og Verdsligt, vil disse vordende Læreres sjælelige og indre Stilling blive saa rokket Aar for Aar — og der er virkelig Folt, som istedetfor at studere sig til Embeder, studere sig fra Embeder — at Folt sandelig ikke skulle have stor Glæde af at have de af dem, som blive tilbage, til deres Sjælsørgere.

S. C. D. Müller: Efter den hele Betragtning, jeg har af den danske Grundlov og af en Rigsdagsmands Forpligtelse med Hensyn til den, er det med ikke ringe Betænkelighed, at jeg gaaer til Behandling her af kirkelige Sager. Det nærværende Forslag staaer for mig i et ugunstigt Lys af tre forffjellige Grunde. Det staaer for mig i et ugunstigt

Lys paa Grund af Forslagets egen Bestaffenhed; det staaer for mig som et noget overilet Skridt at foretage, inden man har tilendebragt Sagen om Præsternes Lønning, og det staaer for mig som et Skridt, hvorved man kommer i Forlegenhed overfor den Bestemmelse, Grundloven nu engang har optaget om Kirkens Ordning. Med Hensyn til Lovforslagets indre Bestaffenhed skal jeg her paa dette Stadium kun meget kort udtale mig om enkelte af de meest fremtrædende Bestemmelser. Det forekommer mig da, at § 1 lider af en saadan indre Brøst, at det at vedtage den vil næsten være at gjøre en unødigt Gjerning. Den høitærede Minister kjender sikkert ligesaa godt som mangen Ander den uendelige Række af Lovbestemmelser og den uendelige Række af forffjellige Resolutioner, som bestemme accurat det Samme som nærværende Paragraph, og desuagtet har det aldrig været muligt at gennemføre Tanken, der ligger til Grund for den. Men selv om man vedtager denne Paragraph, vil man da være sikkert mod, at Ingen kommer uforberedt ind i præstelig Gjerning? Det er jo en Kjendsgjerning, at de fleste Candidater i Reglen ere henimod 20 Aars Candidater, inden de naae geistlig Ansættelse. Nu tør jeg oprigtig spørge: Hvad Betydning skal det have, at man har i eet Aar udøvet præstelig Virksomhed, naar der ligger 20 Aar efter dette Tidsrum? Dernæst indeholder § 1 en saadan indre Vanffælighed, at den ikke godt kan vedtages. Man henviser Candidaterne til at faae Dvælle i geistlig Virksomhed, inden de kunne beffikkes til selvstændige Præsteembeder. Men jeg har seet flere Candidater henvende sig til Præster for at opnaae dette, og de ere da stadig blevne afviste, naar de ikke vare ordinerede. Det er kun meget faa Handlinger, en theologisk Candidat kan deeltage i, naar han ikke er ordineret. Han kan kun prædike og til Nød gjøre Sygebesøg, alt det Andet er han udelukket fra; han kan ikke forvalte Kirkens Sacramenter, heller ikke de andre Handlinger, en Præst foretager. (En Stemme: Han kan læse med Confirmanderne!) Nei, han kan ikke engang læse med Confirmanderne. Derfor har jeg ogsaa mangen Gang seet en Præst afvise enhver Med-